

[Grethe Philip.]

der har været afhængig af politikernes vilje til at gribe ind rettidigt. Rapporten slutter med at konkludere, at man i Danmark i højere grad bør være opmærksom på udviklingen i omkostninger og priser. De nye instrumenter, man har i den økonomiske politik, skulle lette opgaven, men større politisk vilje til at handle, når det kræves, er overordentlig vigtig.

Jeg tror, vi skal lægge os disse manende ord på sinde. Nu, hvor der lægges op til at skabe mulighed for i rette tid at få vigtige statistiske oplysninger på bordet, bl. a. ved tilvejebringelse af en bedre indkomstpøolitik, får vi bedre instrumenter i hænde. Vi vil da med større entydighed end tidligere vide, hvilken finanspolitik der kræves fra tid til anden for at fastholde den økonomiske stabilitet. Så må vi håbe, at den politiske vilje til at foretage de nødvendige indgreb også vil være til stede.

Jeg kan hermed anbefale at stemme for de af ministrene stillede ændringsforslag, mens jeg anbefaler at stemme imod de af venstre og det konservative folkeparti samt socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag. Endelig kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget i dets helhed med de vedtagne ændringer.

Skræppenborg-Nielsen: De af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag til finanslovsforslaget taler efter min mening for sig selv, og jeg har derfor ingen yderligere kommentarer til dem.

Den aftale, partierne socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre forleden traf i og for sig uden om folketinget i forbindelse med gennemførelse af de sidste afgiftslovsforslag, en aftale, der har nedskæringer på det oprindelige finanslovsforslag til følge, er nu her ved tredje behandling indarbejdet i det finanslovsforslag, der må påregnes at blive lov. Det er helt klart, at der kan siges og allerede er blevet sagt en hel del om dette trekantede politiske forlig, hvis formål også skulle være at spare. Men mon ikke — sådan forekommer det i hvert fald mig — sandheden rent besparelsesmæssigt er den, at vel sparer man nogle få beløb hist og her, men i hovedsagen sparer man — hvis man i en tid, hvor man ved, at priserne vil stige og stige, kan kalde det at spare —

ved at udsætte en hel del meget nødvendige offentlige arbejder og investeringer.

Vi har sagt det før, og vi vil sige det igen. Vi er modstandere af en sådan „besparelspolitik“, fordi vi ved, at en sådan politik ikke gør de mange opgavers løsning, som alle ved vi står over for, lettere, men besværligere og dyrere. Vi har naturligvis bemærket os, at man vel næsten for skams skyld også har taget militære såkaldte besparelser med i det trekantede spareforlig, og det kan naturligvis kun glæde os, selv om besparelserne er næsten mere end beskedne. Det er jo sådan i forbindelse med disse besparelser, at den tidligere så hellige ko, der hedder dansk militær, nu også angribes på linje med en hel række andre ting, for det er jo ikke ret ofte sket. Men — og det skal da samtidig siges — når forsvarsministeren så i folketingets finansudvalg kommer og fortæller os, at de militære besparelser, man opererer med, i virkeligheden kun sker gennem udsættelser af etableringen af militære anlæg m. v., ja, så siger det sig selv, at vi ikke er tilfreds hermed. Og når forsvarsministeren så her i folketinget forleden gav udtryk for, at det store Oksbølprojekt, Nordens største militære øvelsesplads, fortsat ønskedes gennemført, dette efter vor opfattelse helt sindssyge projekt til masser af millioner kroner, ja, så er det vist nok til med rette at kunne sige: militæret får fortsat, hvad det vil have, samtidig med at man beskærer aktiviteten, for så vidt angår særforsoorgen, ændssvageforsoorgen og børne- og ungdomsforsoorgen og mange, mange andre ting.

Det skal ingen hemmelighed være, at vi egentlig ikke har store tanker om, at det trekantede forlig, finanslovsforslaget nu bærer præg af, kan holde, for dertil ligner det tidligere indgåede forlig alt for meget. Og vi tror slet ikke, at de frie reserver på omkring et par og fyre millioner kroner, der er tilbage, er nok til at klare dagen og vejen i det finansår, der begynder den 1. april 1966.

I en kronik i dagbladet Politiken for i går, en kronik, der allerede er omtalt af fru Grethe Philip, efterlyser chefen for sundhedsstyrelsen, medicinaldirektør dr. med Esther Ammundsen, politikere, der vil sige, at vi må betale mere i skat og forøge de offentlige udgifter, hvis vi ikke skal løbe fra